

4. søndag efter påske d. 29. april 2018

Salmer:

749: I østen stiger solen op

68: Se, hvilket menneske

192: Hil dig, frelser og forsoner

70: Du kom til vor runde jord

13: Måne og sol

Prædikentekst: Johannesevangeliet 8,28-36

Jesus sagde da til dem: »Når I får ophøjet Menneskesønnen, da skal I forstå, at jeg er den, jeg er, og at jeg intet gør af mig selv; men som Faderen har lært mig, sådan taler jeg. Og han, som har sendt mig, er med mig; han har ikke ladt mig alene, for jeg gør altid det, der er godt i hans øjne.« Da han talte sådan, kom mange til tro på ham. Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: »Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie.« De svarede ham: »Vi er Abrahams efterkommere og har aldrig trællet for nogen. Hvordan kan du så sige: I skal blive frie?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Enhver, som gør synden, er syndens træl. Men trællen bliver ikke i huset for evigt, Sønnen bliver der for evigt. Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie.«

Jesus siger: ”Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie.”

Så skal vi blive frie, siger Jesus. Fint nok, men vi kan måske starte med at spørge, om vi overhovedet er bundne? Hvad er vi i givet fald bundet til?

Vi er bundet til fortiden. Vi er bundet af det, som er sket. Vores lands historie. Vores erfaring. Vores glæder. Vores sår. Vores nederlag. Vores sejre. Det er os. Det er vores liv. Det kan vi ikke slette. Det levede kan ikke gøres om, historien kan ikke slettes. Erfaringer kan ikke blive uerfarede.

Vi er også bundet til vores familier. Lasse, Mark og Tessa, I er bundet til dem, der sidder på jeres række. Vi kalder det blodets bånd, for vi er genetisk i familie med hinanden, vi har en del af de samme egenskaber, vi ligner hinanden på udseendet og måderne at tænke på. Både fordi vi har de samme gener, og fordi vi er vokset op sammen. Nogle prøver at løsrive sig fra deres familier. Og man kan stoppe med at se dem. Men man vil altid være i familie. Man kan ikke afskrive sig familieskabet. Historien kan ikke slettes. Vi er forbundet med og bundet til vores familier.

Det er godt at være forbundet til sin familie og til venner. Der er dog også dårlige ting, vi kan være bundet til. Tankemønstre, som får os til at bekymre os alt for meget og se alt for sort på tilværelsen. Dårlige vaner, som hverken vi selv eller vores venner har godt af, men vi kan ikke slippe ud af dem. Fejl vi har gjort i fortiden, som vi ikke kan glemme, og nu plager de os som en ond dårlig samvittighed.

Så vi har brug for at blive gjort frie, at blive befriet. Jesus siger, at sandheden skal sætte os fri. Hvilken sandhed, kunne vi spørge?

Vi lever i en tid, hvor der er mange påstande, som gør krav på at være sandheder. Påstande, som vores kultur og vores land og vores venner vedtager er sandheder. Men de gør os overhovedet ikke frie, de binder os nærmere. Det kan være:

En sandhed om, at du kun er god nok, hvis du går i det helt rigtige smarte tøj.

En sandhed om, at du skal være med på den værste og smide alle hæmninger og gøre ting, dine forældre kun har drømt om, for at være en del af venskabsgruppen.

En sandhed om, at vi kun er set og anerkendte, hvis vi hele tiden er online og skriver, snapper, chatter og instagrammer med andre.

En sandhed om, at vi kan købe os til alt det, vi længes efter.

En sandhed om, at alt er muligt for os, hvis bare vi tror nok på os selv.

Det er alle sandheder, som i virkeligheden er løgne. Det er falske sandheder, som binder os. De binder os til bestemte magter. Modeverdenens magt. Forbrugskulturens magt. En bestemt rå ungdomskulturs magt. De sociale mediers magt. Pengenes magt. Den overdrevne positive tænknings magt. Og så er vi i virkeligheden ikke frie. Vi er bundet af falske sandheder.

Vi vil altid være bundet til noget. Det kan vi ikke undgå. Så det handler om at forbinde os til noget godt. Noget helt godt. Det handler om at binde sig til en sandhed, som er sund for os. Som gør noget godt for os. Som vil os det bedste uden at tænke på sit eget bedste, på profit, på magt, på status, på udnyttelse.

Det her er min vielsesring. Der står Lise og den 30. juli 2016 i den. Der blev vi gift. Min vielsesring betyder, at jeg har givet et løfte til min kone Lise om, at jeg vil elske og ære hende. Jeg har bundet mig til hende. Det går jeg med som en synlig ring for at minde mig selv og andre om det. Nogle vil tænke, at det må da være til at få klaustrofobi af, bliver man ikke indespærret i et ægteskab? Det kan da godt ske, den følelse kan ramme nogle gifte folk indimellem. Men der er også en frihed i at have bundet sig til en bestemt person. Så er vi frie fra at overveje alle andre muligheder. For de er udelukkede, vi har givet et løfte, vi er bundet til en bestemt person. Og nu er vi netop frie til at bruge alt vores energi og tanker på at være en god ægtemand eller ægtehustru. Bundetheden til noget godt gør fri.

Det her er min dåbsattest. Jeg blev døbt d. 15. april 1979 i Hanning Kirke i Vestjylland. Min dåbsattest betyder, at Gud har givet et løfte til mig om, at han vil elske mig som sit barn resten af livet. Den store almægtige Gud blev min far, Jesus blev min ven og frelser, og jeg fik Helligånden som gave, da mine forældre sagde ja på mine vegne den dag i kirken. Jeg blev forbundet til noget godt og stort: Guds faderkærlighed. Jesu død og opstandelse. Helligåndens kraft.

I konfirmationen bekræfter vi det ja, vores forældre gav på vores vegne dengang for 13-14 år siden. Og vi bekræfter, at vi stadig vil være bundet til Gud. Være forbundet med ham, som har al magt i himmel og på jord.

Jesus siger: "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie."

Vi forbliver frie, hvis vi bliver i hans ord. Hvis vi lader hans ord være en kærlig sandhedens stemme i vores liv, som vil det bedste for os og leder os. Vi forbliver frie, hvis vi bliver i den relation, som vi blev sat ind i, da vi i dåben blev forbundet med Jesu liv, død og opstandelse. Vi forbliver frie, når vi bekræfter over for ham, at vi ønsker at leve vores liv i troen på, at han er Sandheden selv.

Så er vi på én gang både frie og bundet til noget. Det kan lyde sært og selvmodsigende. Men Jesus ønsker netop at gøre os frie ved at binde os til sig selv. Det er den eneste måde, vi kan undgå at blive bundet til andre magter, som vil udnytte os. Det er den eneste måde, vi kan blive befriet fra syndens magt. Alt det vi har svigtet i, alt det vi bør bede om tilgivelse for, alle de sår vi har givet andre, alle de løgne vi har sagt. Der er kun et sted, vi kan blive befriet fra dem, og det er hos Jesus.

I troen på Jesus er vi frie fra selv at skulle være Gud, for det er der en anden, som er. Frie fra at skulle finde al mening og lykke i det her liv, for Gud giver os et evigt liv til at være lykkelige i. Frie fra at skulle søge al kærlighed og anerkendelse fra andre, for Gud elsker os som en helt kærlig far elsker sine børn.

Jesus er på den måde ikke særlig moderne. For vores tid siger, at vi er fuldstændig frie, at vi kan alt, hvad vi vil, at vi skal smide alle de bånd, der binder os og brænde alle broer til fortiden. Men sandheden er, at vi altid bærer vores historie med. Sandheden er, at vi ikke kan alt selv. Sandheden er, at vi altid vil være forbundet til noget. Spørgsmålet er bare, hvad og hvem vi vil være forbundet til.

Jesus siger: ”Hvis altså sønnen får gjort jer frie, skal I være virkeligt frie”

Kun i forbundetheden i dåb og tro på Jesus kan vi blive virkeligt frie. For så er vi bundet til ham, som har al magt. Så behøver vi dybest set ikke bekymre os, for Jesus har styr på det hele. Så behøver vi dybest set ikke frygte døden, for Jesus har besejret den, da han opstod fra de døde påskemorgen. Så behøver vi dybest set ikke indrette vores liv efter, hvad andre tænker om os, for Jesus elsker os, og det kan vi bygge vores liv på. Det er en kærlighed, der står fast. En kærlighed som holder. Den holder når vi er små børn, når vi er konfirmander. Når vi er unge, når vi er midaldrende, og når vi er godt oppe i årene.

Det er Jesu kærlige påstand. Og hans invitation til os alle. Kom og følg mig, kom og byg dit liv på mig. Kom og forbind dig til mig og bliv fri! Virkelig fri.

Det kan han kun sige, fordi han selv er Guds søn og dermed sandheden med stort S. Den sandhed, som sætter fri. Den sandhed, som kan føre os til det evige liv. Lad os takke for det.